

Kedves ballagó diáktársak!

Ez a nap is eljött, a ballagásotok napja. Tavaly még ti díszítettétek a tizenkettedikesek osztálytermét, ti búcsúztattátok a végzősöket, de eltelt egy év és most itt vagyunk újra. Ez már a ti napotok, most ti vagytok az ünnepeltek.

Sokan közületek már biztosan alig várták ennek az eseménynek az eljövetelét, és talán néha úgy is tűnt, mintha soha nem érkezne el, mégis ma itt álltok ünnepi ruhában, mint végzős tanulók.

Vegyes érzések vannak ma mindannyiunkban. Talán örültök, hogy véget ért az iskola, de biztos, hogy van bennetek egy kis szomorúság és nosztalgia is. Ma elhagyjátok azt az intézményt, ahol oly sok évet töltöttetek el közösen, amelyhez annyi kellemes és fontos emlék köt benneteket. Lehet, hogy emiatt azt kívánjátok, hogy bárcsak még ne jött volna el ez a pillanat. Ma búcsút intetek mindennek, ami ismerős és megszokott volt, hiszen az iskola egyfajta biztonságot nyújtott nektek. Bízunk benne, hogy csak a szép emlékek maradnak meg az emlékezetetekben: a kellemes osztályfőnöki órák, a baráti beszélgetések, a szép osztálykirándulások.

De nem csak titeket tölt el egy kicsit ma a szomorúság. Mi is búcsúzunk tőletek, barátainktól, végzős diáktársainktól. Egy picit irigyelünk is titeket ezért a pillanatért, és kissé félve vesszük át a zászlót. Tudjuk, hogy ez menthetetlenül azt jelenti: szeptembertől mi leszünk a végzősök. Ám tőletek megtanultuk, hogy felelősséggel és komolysággal jár együtt ez az állapot.

Bár búcsút vesztek ma tanáraitoktól, barátaitoktól, osztálytársaitoktól, mégsem végleges az elválás. Emléketek a Csiky Gergelyben örök. Mindegyikőtök különálló egyéniség, így részeseivé váltatok az iskola történelmének egy-egy kiemelkedő tanulmányi teljesítmény vagy eredményes verseny kapcsán.

Most, amikor magatok mögött hagyjátok a középiskolás éveiteket, rájöttök arra, hogy ezentúl nem csak magatoknak és a szüleiteknek tartoztok majd számadással. Már nem csak a jegyeitekért feleltok, hanem minden elkövetkezendő cselekedeteitekért. Ezzel a nappal lezárul egy fejezet az életetekben, de elkezdődik egy új. Hogy milyen lesz ez a kaland, ez csak rajtatok múlik. Mindenre késznek kell lennetek: arra, hogy saját döntéseket hozzatok és arra is, hogy felismerjétek és éljétek az élet nyújtotta lehetőségekkel.

Reméljük, hogy mindannyiatoknak sikerül megtalálnotok az álmaidokat és bízunk benne, hogy lesz elég erőtok és kitartásotok is ahhoz, hogy beteljesíthessétek azokat. Ehhez használjátok fel azt a sok tudást, segítséget és szeretetet, amit a tanáraitok és az alma mater nyújtott nektek. Ne feledjétek el, hogy mennyi mindent megtettetek azért, hogy eljussatok idáig. Ralph Emerson mondta egyszer: *„Akármilyen utat is választhatsz magadnak, mindig lesznek, akik azt fogják mondani, tévedsz. Mindig lesznek majd olyan nehézségek, hogy azt fogod hinni, talán csakugyan a kritikusoknak van igazuk. Az út kiválasztása és követése a végsőig mindig nagy bátorságot kíván.”*

Ehhez kívánunk kitartást, szerencsét. Sok sikert az előttetek álló érettségi vizsgához és az utána következő évekhez!

Siska-Szabó Lilla,
XI. A osztályos tanuló